

"הטמבל" fe הצוירה

בעיירה קטנה אחת היה איש שכולם קראו לו "הטמבל". החיים שלו היו רגועים ושקטים. הוא לא עבד בכל עבודה, רק בכזו שהוא אהב לעשות, והחיים שלו היו טובים.

אבל האנשים בעיירה נהגו לצחוק על חשבוננו. כאשר היה מגיע לבית הקפה של העיירה, היו האנשים מראים לו מטבע של חמישה שקלים ומטבע של עשרה שקלים. כידוע, מטבע החמישה שקלים גדול יותר מזה של העשרה שקלים. הם היו מבקשים ממנו לבחור בין שני המטבעות. "הטמבל" תמיד היה מעדיף לקחת את המטבע הגדול, אף על פי שהמטבע הקטן היה שווה יותר. הוא היה עושה זאת בשמחה, עובר משולחן לשולחן ותמיד טועה בהחלטה שלו.

כך היה כל יום. האנשים היו צוחקים מהמסכן, שלא הבין שכדאי יותר לקחת את המטבע הקטן יותר כי הוא שווה יותר. יום אחד הגיע אורח מחוץ לעיירה ונכנס לבית הקפה. הוא ראה איך "הטמבל" עובר משולחן לשולחן ולוקח תמיד את המטבע הפחות שווה.

"אתה לא יודע שהמטבע הקטן שווה יותר?" שאל האורח את "הטמבל". כדאי לך לקחת דווקא את המטבע הקטן, אמר לו. "אני יודע טוב מאוד שהמטבע הקטן שווה יותר, אבל אם הייתי בוחר במטבע הקטן, המשחק הזה היה נגמר. אנשים היו מפסיקים לתת לי מטבעות מפני שזה לא יהיה מצחיק. במקרה כזה לא הייתה לי פרנסה מתאימה. אני לא באמת טמבל כמו שכולם חושבים", ענה לו "הטמבל".

את הסיפור הזה היינו יכולים להשאיר כך כבדיחה מצחיקה, אבל אפשר ללמוד מהסיפור כמה דברים:

- מי שנראה כמו טמבל, הוא לא תמיד כזה.
- מי הטמבל האמיתי בסיפור הזה?
- לפעמים כדאי לוותר על רווח קטן בזמן קצר כדי להרוויח הרבה בזמן ארוך.
- ההנאה הגדולה ביותר של אדם חכם היא להיראות טמבל ליד אנשים, שחושבים את עצמם לחכמים.

"הַטְּמָבֵּל" שֶׁל הָעִירָה

בְּעִירָה קְטַנָּה אַחַת הָיָה אִישׁ שְׁכָלָם קָרָאוּ לוֹ "הַטְּמָבֵּל".
הַחַיִּים שָׁלוֹ הָיוּ רְגוּעִים וְשִׁקְטִים. הוּא לֹא עָבַד בְּכָל
עֲבוּדָה, רַק בְּכֹזוּ שֶׁהוּא אָהֵב לַעֲשׂוֹת, וְהַחַיִּים שָׁלוֹ הָיוּ
טוֹבִים.

אַבְל הָאֲנָשִׁים בְּעִירָה נִהְגוּ לְצַחֵק עַל חֲשִׁבוֹנָו. כִּפְּאֶשׁ הָיָה
מִגִּיעַ לְבֵית הַקֶּפֶה שֶׁל הָעִירָה, הָיוּ הָאֲנָשִׁים מְרֹאִים לוֹ
מִטְּבַע שֶׁל חֲמֹשֶׁה שְׁקָלִים וּמִטְּבַע שֶׁל עֲשָׂרָה שְׁקָלִים.
כִּידוּעַ, מִטְּבַע הַחֲמֹשֶׁה שְׁקָלִים גָּדוֹל יוֹתֵר מִזֶּה שֶׁל הָעֲשָׂרָה
שְׁקָלִים. הֵם הָיוּ מְבַקְּשִׁים מִמֶּנּוּ לְבַחֵר בֵּין שְׁנֵי הַמִּטְּבָּעוֹת.
"הַטְּמָבֵּל" תָּמִיד הָיָה מְעַדִּיף לְקַחַת אֶת הַמִּטְּבַּע הַגָּדוֹל,
אֵף עַל פִּי שֶׁהַמִּטְּבַּע הַקָּטָן הָיָה שׂוֹה יוֹתֵר. הוּא הָיָה עוֹשֶׂה
זֹאת בְּשִׂמְחָה, עוֹבֵר מִשְׁלָחַן לְשִׁלְחָן וְתָמִיד טוֹעָה
בְּהַחֲלָטָה שָׁלוֹ.

כִּן הָיָה כָּל יוֹם. הָאֲנָשִׁים הָיוּ צוֹחֲקִים מִהַמְּסַכֵּן, שְׁלֹא
הֵבִין שְׁכַדָּאֵי יוֹתֵר לְקַחַת אֶת הַמִּטְּבַּע הַקָּטָן יוֹתֵר כִּי הוּא
שׂוֹה יוֹתֵר.

יוֹם אֶחָד הִגִּיעַ אוֹרַח מִחוּץ לְעִירָה וְנִכְנַס לְבֵית הַקֶּפֶה.
הוּא רָאָה אֵיךְ "הַטְּמָבֵּל" עוֹבֵר מִשְׁלָחַן לְשִׁלְחָן וְלוֹקַח
תָּמִיד אֶת הַמִּטְּבַּע הַפָּחוֹת שׂוֹה.

"אַתָּה לֹא יוֹדֵעַ שֶׁהַמִּטְּבַּע הַקָּטָן שׂוֹה יוֹתֵר?" שָׁאַל
הָאוֹרַח אֶת "הַטְּמָבֵּל". כִּדָּאֵי לָךְ לְקַחַת דְּוָקָא אֶת הַמִּטְּבַּע
הַקָּטָן, אָמַר לוֹ. "אֲנִי יוֹדֵעַ טוֹב מְאֹד שֶׁהַמִּטְּבַּע הַקָּטָן שׂוֹה
יוֹתֵר, אַבְל אִם הָיִיתִי בּוֹחֵר בַּמִּטְּבַּע הַקָּטָן, הַמְּשַׁחֵק הַזֶּה
הָיָה נִגְמָר. אֲנָשִׁים הָיוּ מְפַסְּיָקִים לָתֵת לִי מִטְּבָּעוֹת מִפְּנֵי
שְׂוֵה לֹא יִהְיֶה מְצַחֵיק. בְּמִקְרָה כְּזֶה לֹא הִיָּתֵה לִי פְּרִנְסָה
מִתְּאִימָה. אֲנִי לֹא בִּפְּאֶמֶת טְמָבֵּל כְּמוֹ שְׁכָלָם חוֹשְׁבִים", עָנָה

לו "הטמבל".

- את הספור הזה היינו יכולים להשאיר כך כבדיחה מצחיקה, אבל אפשר ללמד מהספור כמה דברים:
- מי שנראה כמו טמבל, הוא לא תמיד כזה.
 - מי הטמבל האמתי בספור?
 - לפעמים כדאי לותר על רוח קטן בזמן קצר כדי להרויח הרבה בזמן ארוך.
 - ההנאה הגדולה ביותר של אדם חכם היא להראות טמבל ליד אנשים, שחושבים את עצמם לחכמים.

מתוך "ינשוף" מס' 75

l'idiot du village	הַטְּמָבֵּל שֶׁל הָעִירָה
on l'appelait	קָרְאוּ לוֹ
calme(s)	רְגוּעַ, רְגוּעִים
travailler	עָבַד, לְעַבֵּד
avaient l'habitude de rire à ses dépens	נִהְגוּ לְצַחֵק עַל חֶשְׁבוֹנָו
arriver	מָגִיעַ, הִגִיעַ, לְהִגִיעַ
montrer	מְרָאִים, לְהִרְאוֹת
pièce de monnaie	מְטַבֵּעַ
demander à	מְבַקְשִׁים, לְבַקֵּשׁ מ...
choisir	לְבַחֵר ב...
préférer	מְעַדִּיף, לְהַעֲדִיף
qui vaut, qui valait	שְׁוֶה
se tromper	טוֹעֶה, לְטַעוֹת
décision	הַחֲלָטָה
malheureux	מְסֻכֵּן
visiteur, invité	אוֹרֵחַ
il est bon	כָּדַאי
jeu	מְשֻׁקָּה
se terminer	נִגְמַר, לְהִגַּמֵּר
auraient cessé	הָיוּ מְפָסְקִים
gagne-pain	פְּרִנְסָה
adéquate	מְתַאיָּמָה
plaisanterie	בְּדִיחָה
sembler	נִרְאֶה, לְהִרְאוֹת
véritable	אַמְתִּי
renoncer	לְוַתֵּר
plaisir	הִנָּאָה

שאלות על הטקסט.

1. מי הוא הגבור של הספור ?
2. במה עבד ה"טמבל" ?
3. למה האנשים בעירה היו נוהגים לצחק על האיש ?
4. באיזה מטבע היה בוחר האיש שלנו ולמה ?
5. מה שאל אותו האורח שנכנס לבית הקפה ?
6. מה ענה לא ה"טמבל" ?
7. כיצד ה"טמבל" הרויח הרבה כסף ?
8. האם ה"טמבל" ספר לאנשים שהוא בחר במטבע הקטן בכונה ?
9. מי הטמבל האמתי בספור הזה ?
10. מהי ההנאה הגדולה ביותר של אדם חכם ?
11. מה אפשר ללמד מהספור הזה ?
12. האם ידע הטמבל שהמטבע הקטן היה שוה יותר ?
13. למה האנשים בבית הקפה היו נוהגים לו את הכסף בשמחה ?
14. האם הטמבל היה יכול להמשיך ב"עבודה" זו כל חייו ?